

# רחל מרחלת על כל העולם



## הישראלית היפה

האופנה האחרונה בתל-אביב איננה קוראז' ולא מגפיים גבוהים או הצאית עד הפופיק. האופנה האחרונה בתל-אביב היא ללבוש מכונית ספורט פוחה. העיר מתמלאת עשוי בחורות הלבשות בזה. הן בדרך כלל גרושות, עם או בלי מונוגות, יפות או לא-יפות. אבל הכי המודה מכולן היא אני ידלין.

היא נאה, היגנית, נוהגת במעיל מפרות נמר, כשהיא לבושה בסריומף כחול נמוך. ונוסף לכל היא גם דוברת אנגלית שוטפת. זה כל מה שאפשר לראות עליה ממבט ראשון. מה שאי-אפשר לראות עליה באותו מבט, זה שהיא אמ.איי. בשפות, ומזכירת "ד"ר ג'ורג' וייז, נשיא אוניברסיטת תל-אביב. "באתי לארץ לחפש עבודה מרתקת", היא מסבירה את עצמה, "באנגליה אני אחת מי אלפי נערות. אין לי שם מה לחפש, ובאן אני מרגישה שאני יוצרת. וחץ מזה, אני יהודיה. לא באתי למצוא כאן חתן. למרות שכל ההורים החליטו לחתן אותי עם הבנים שלהם. הצרה היא שכל האבות הם מאוד סימפטיים וכל הבנים שלהם נעבין. "בארץ כולם רוצים אותי. אבל כאן בכלל כולם משוגעים. יש כאן סירוף לנושאים.

## נערה במרחק ראייה

לפני עשרה ימים חגגו אריק לביא ו-7 שוישנה שני תשע שנים לנושאים. אריק נתן לשוישק במתנה כרטיס חופשה לשבועיים וכסף כדי לקנות לעצמה מעיל פרווה נהדר, ושוישק נתנה לאריק מצלמה. החגיגה עברה בשלום, אבל מיד לאחר מכן החלו רואים את אריק לביא בדיסקוטקים ובי מועדוני לילה. בלויית מישהי אחרת לגמרי, ששמה אתי ביטמן.

אתי היא יפהפיה — זה רואים תיכף ומיד. היא מתכוננת לגשת לתחרות מלכת-יופי — זה היא מספרת בעצמה. וכששואלים אותה, או כשלא שואלים אותה, היא מספרת שהיא עיתונאית. אפשר להאמין לה או לא להאמין. כשרון או משהו כזה אולי יש לה ואולי לא. מה שיש לה בטוח זה מכונית וספה 400 ומגפיים לבנים אה-לה-קוראז'. ומה שאין לה, בטוח, זה את אריק לביא.

כי המריבה של הזוג שני-לביא, שנמשכה



אתי

טר האב והוריש לשתיים את כל רכושו. לאחת יש וילה בצרפת והשניה באה לישראל. שאלתי את השנייה אם הרוגמה של אחותה הראשונה אינה מרתיעה אותה, והיא



אני

אמרה: "אין שום סיבה שאשנא את כל ה-7 ישראלים בגלל ישראלית אחת. אבל אני מקשה שלא כל הישראלים הם כאלה."

## צלמת בפאריס

יש סינדרלות בכל מיני סטחים. יש סינדרלות בשטח האגדות, יש סינדרלות בשטח המוסיקה, האופרה, ויש גם בשטח הצילום. זאת מהצילום נק' ראת נורית פיין. היא בת 20, וגם בתו של צלם העי- תונות הנם פיין. היא קאריירה שלה התי- חילה עוד בגימנסיה הרצליה. היא הסי- תובכה תמיד עם מצלמה, ויום אחד, בשעת שיעור משע- מס, לקחה את ה- מצלמה וצילמה בה מה עושות התלמי- דות. האחת סורגת, השנייה מסתרקה, השלישית מפהקת, הרבי- עית ישנה, וכן הלאה.

האבא שלה ראה את הצילומים. הם מצאו חן בעיניו, והוא עשה מהם רפרוטזיה בת שני עמודים בדבר השבוע. בתו נאלצה לע- זוב את בית-הספר, ולהעבור לבית-הספר תיכון חדש.

את תיכון חדש היא סיימה ללא תקריות נוספות. היא התגיסה לצבא. והחלה עובדת כצלמת של מערכת במחנה. שם גילו אותה. יום אחד הגיע לארץ האפיפיור. יחד עם



נורית

שבועיים, החל מחגיגת הנושוא' עד יום ה- שישי האחרון, הסתיימה כבר בשעה טובה. וכשארק נשאל איך זה היה ולמה ומדוע, הוא ענה: "כל זמן שתסתובבנה נערות יפות ליד או במרחק ראייה טוב, אני תמיד אתי בלב. חוץ מזה, כששוישק ואני לא רבים יום אחד, זה סימן שאנחנו ברוגז. את אתי עצמה אני מחבב. היא בחורה נבונה, ולגמרי לא מיפשה". ועל הטעם של אריק לביא אפ- שר לסמוך. טוף-טוף הוא נשוי כבר תשע שנים ושבעיים לשושנה שני.

האפיפיור באו גודי צלמים וכתבים, יחד איתם באו צלמי וכתבי פארי מאץ. במשך חודש ימים הם עבדו באותה מעב- דה בה עבדה נורית, והחודש הזה הספיק להם כדי לקשור איתה קשרי ידידות הדוקים. הוא הספיק במיוחד לוולטר קארו, עורך הצילומים של השבועון.

אבל כל חודש, אפילו הארוך ביותר, מי טבעו להסתיים. החודש המשותף הסתיים גם הוא. מערכת פארי מאץ התכוננה לעזוב את הארץ והזמינה את נורית לטוס לפאריס ב- מסוס המיוחד שלהם. נורית אומנם הסבירה שהיא חיילת בצבא הגנה לישראל, עם כל ההתייבויות הקשורות בכך, אבל היא שמ- רה את ההזמנה בלבד.

אנשי פארי מאץ עלו למסוס, ירדו ממנו וכשירדו — התנפלה עליהם העיתונות הצר- פתית ושאלה אותם מה דעתם על ארץ. הם ענו: "ראינו שם את מלון דן, וחיילת בשם נורית". ההודעה הזאת התפרסמה ב- כתורות ראשיות של עיתוני צרפת.

לא עבר זמן רב ונורית קיבלה הזמנה מ- מערכת פארי מאץ לביקור של חודש ב- פאריס, על חשבון השבועון. שתי הזמנות זה כבר היה יותר מדי בשבילה. היא ארזה את חפציה ונסעה לפאריס. קיבלו אותה שם כמו מלכה. עם תחבורה מיוחדת, ליווי מיו- רשמי כזה. גם החודש ההוא, כמו החודש שקדם לו, עבר מהר ונורית חזרה לארץ.

אבל אז היא החליטה להאריך קצת את החודשים הקצרים שלה. למולה החליטה ממ- שלת צרפת את אותו הדבר. היא קיבלה סטיפנדיה לבוא וללמוד שם סלביניה ו- קולנוע. היא היתה הבחורה הראשונה ש- קיבלה סטיפנדיה מאו שהומצאו הטלביזיה, והקולנוע והסטיפנדיות הצרפתיות.

ומה אתם חושבים שהיא עושה עכשיו? במימת סרט צרפתי גדול? לא. כותבת ספר צרפתי גדול? לא. מתחננת עם צרפתי גדול? לא. היא מתחננת עם ניצן אביב, ידידה מי שנות נעוריה. הוא צייר תל-אביבי השוהה בפאריס, ומבצע שם עבודות באיץ.

האמריקאי הורה לו להישאר שם, עד אשר יסדר לו כרטיס נסיעה לארה"ב. הוסיף סטיבן גרנט (22), אמריקאי: "אני נשארתי במקום רק לילה אחד, כדי להסתתר מה הגשם. באתי לתל-אביב למשך יום אחד כדי לקבל את הדרכון שלי מהקונסוליה". השופט לא השתכנע, ציזה לעצור את הנודים פרוצי השיער ובלויי הלבוש עד למשפט. ואז אמרו לו הביטניקים כי הם מוכנים להודות באשמה. כאשר הודו, ביקש קאזים מן השופט כי יפסוק להם עונש, אך לא ציזה לרשמו בפספורט, למען לא יפריע להמשיך לימודיהם באוניברסיטה. השופט גזר בדינם יומיים מאסר חופף למעצר, כיוון שכבר שהו יומיים במעצר — שוחררו בו ביום, וכולם נגשו בהתרג- שות לנשק את ידי פרקליטם.

לביט הגלויה הם חששו קצת לחזור, ולכן הלכו לחגוג בבאר אמריקאי נגיזיה. בעל המקום אהרון גינסבורג הזמין אותם, והסביר להם שהפירמה שלו זה "באר אמריקאי" ולכן הוא נוהג באופן דמוקרטי. ביטניק אחד ענה לה שהוא לא מבין מדוע לא כולם מתנהגים כך, ומדוע ש- היהודים, שטענו שמגרשים אותם מכל מקום — הם היחידים שמגרשים ביטניקים.

## כנופיות

### בקבוקי הקומנדו

כשחילי "קומנדו ארמון" יוצאים לקרב על אופנועיהם, כל הסביבה בקוטר של שלושה קילומטרים רועדת מפחד. קבוצת הבריונים מתקבצת מחולון ומבני-ברק, ו- ערכת לקרב ליד קולנוע ארמון החולוני. על שמו קראו לעצמם בכנוי הקרב "קומנדו ארמון" ומשם הם יוצאים לפשיטותיהם. עד לפני זמן קצר, היה הספורט הגאומי שלהם לעשות "השכבות" של אופנועים על הכביש ולסגור" איש את רעהו אל עבר המדרכה, תוך כדי רכיבה על האופנועים.

**בקבוקים לבית הקפה.** לאחרונה, התחילו ההשכבות והסגירות לשעמם. הם חיפשו דרכים חדשות להציג את גבריותם לראווה, בחרו בשיטה מיושנת קצת, אבל בטוחה: גניבת מכוניות, עריכת תראקות, והשתוללויות המוניות. קומנדו ארמון דאג לכן שחולון ובתיים לא תפגרה יותר אחרי שכונת-התקוה והפרברים.

לפני כשבועיים נגנבה מכונית פרטית מחולון, וחמישה נערים נסעו בה תוך השתוללות ברחובות העיר. עוברים ושבים שראו את דהרת-הסירוף שלהם קפצו ל- מדרכות, והסתחרו בתוך חצרות הבתים, עד יעבור זעם. אך הנערים המשתוללים לא התפרקו לגמרי בנסיעה מסורפת זו, ומראה האנשים הקופצים הצידה חדל לשעשע. לכן יצאו שניים מהם, גנבו שמונה בקבוקי חלב וזרקו אותם, תוך כדי נסיעה מהירה, על שלוש מכוניות. שמשות המכוניות נופצו. הנערים השלימו את החגיגה הפרועה ב- זריקת מספר בקבוקים גם לעבר חלונותיו של בית קפה אחד. חלונות בית הקפה נופצו. הנוק נאמד באלפי לירות.

משטרה הרוקעה למקום, וכנסה לפעולה, הציבה מחסומים על הכבישים ושלחה ניי- דות לסריקת רחובות העיר. גיידת אחת הבחינה במכונית לורק שסמפרה 512-104, אשר נסעה במהירות עצומה. הגיידת דרפה אחרי הלאק ואותה לה לעצור. הבחורים שיסבו במכונית הגבירו את מהירותם, ו- הצליחו להתחמק מהגיידת בין סימטאות העיר. אחר-כך קפצו מן המכונית וברחו. תלויות משטרה נוספות שהגיעו לאזור, עצרו אחרי סריקה את משה כהן, משה בוגר, בנימין ברבר, סמי סינג ודודו כלאפו, בני 21-19, המשתכחים לנופית "קומנדו אר- מון" ויודעים כבריונים — כחשודים ב- התפרעויות של הקרב. הם נעצרו לשבעה ימים, להשלמת תקירות המעטרה.

מקץ שבוע שוחררו חמשת חברי הכנופיה ללא ערבות. המשטרה לא הצליחה להביא ראיות של ממש להרשעם. אותו ערב ערך "קומנדו ארמון" מסיבה שנמשכה כל הלילה.

## הווי

● **תעצומות הנפש.** ברמת-גן איים אורח בסכין על נהג, שוד ממנו את מוני- תו, ומאוחר יותר, כשנתפס, טען להגנתו כי הוא חולה-נפש ובעל רשיון-נהיגה.

● **בשר חי.** במעצר-רמון ניסה עובד צרכניה לחתוך נתח בשר קפוא. תעק את הסכין בבטנו והוביל לבית-חולים.

● **תחיית המתים.** בדרך לאשקלון עצר נהג את מכוניתו, נמלט ממנה בחשכת- הלילה, הסביר לאחר מכן כי חשש שגופת המת, אותה הוביל במכונית, קמה לתחייה.